

נדרים יט

משנתינו - סתם נדרים להתמיר	משנה בטהרות - ספק נזירות להקל	
ר' אלעזר (ר' אלעזר) ר' אליעזר אומר: לא הקדיש את הכוי ממונו לא מעייל לספיקא, גופיה כל שכן דלא מעייל לספיקא	ר' אלעזר (ר' אלעזר) ר' אליעזר אומר: לא הקדיש את הכוי ממונו לא מעייל לספיקא, גופיה כל שכן דלא מעייל לספיקא	הצעת ר' זירא ר' אלעזר אומר: לא הקדיש את הכוי ממונו לא מעייל לספיקא, גופיה נמי מעייל
	במאי אוקימתא לספק נזירות להקל? כרבי אלעזר, אימא סיפא: ספק בכורות, אחד בכורי אדם ואחד בכורי בהמה, בין טמאה בין טהורה - המוציא מחבירו עליו הראיה, ותני עלה: ואסורים בגיזה ועבודה!	קושי 1
	אמר ליה: אמאי קא מדמית קדושה הבאה מאליה לקדושה הבאה בידי אדם?	תירוץ
	ספק משקין ליטמא - טמא, לטמא אחרים - טהור, דברי ר' מאיר, וכן היה ר' אלעזר אומר כדבריו. ר"א אומר: אין טומאה למשקין כל עיקר, תדע, שהרי העיד יוסי בן יועזר איש צרידה על איל קמצא דכן ועל משקין בית מטבחיא דכן הניחא לשמואל דאמר דכן מלטמא אחרים אבל טומאת עצמן יש בהן – שפיר כי אז זה מדאורייתא אלא לרב דאמר דכן ממש מאי איכא למימר? – אם טומאת משקין מדרבנן, ומחמירים בספיקו ספק משקין ליטמא – טמא , איך מקילים בנזירות שמדאורייתא?	קושי 2
ר' שמעון ורבי שמעון אוסר	ר' יהודה הריני נזיר אם יש בכרי הזה מאה כור, והלך ומצאו שנגנב או שאבד - רבי יהודה מתיר	הצעה אחרת

משנה מסכת טהרות פרק ד משנה יב

ספק נזירות מותר ספק בכורות אחד בכורי אדם ואחד בכורי בהמה בין טמאה בין טהורה שהמוציא מחבירו עליו הראיה:

קושי על שיוך ספק נזירות להקל לר' יהודה: ורמי דרבי יהודה אדרבי יהודה,

רבי יהודה אומר: סתם תרומה ביהודה אסורה, ובגליל - מותרת, שאין אנשי הגליל מכירין את תרומת הלשכה (משנתינו)	הריני נזיר אם יש בכרי הזה מאה כור, והלך ומצאו שנגנב או שאבד - רבי יהודה מתיר (תוספתא נזיר)	
טעמא דאין מכירין, הא מכירין - אסורין! (פסק לחומרא)	לא מעייל איניש נפשיה לספיקא (ספק לקולא)	סתירה לפי הבנת הגמרא בתירוץ 2
	גבי כרי קסבר: כל שספיקו חמור מודאי לא מעייל נפשיה לספיקא, דאילו גבי נזיר ודאי, מגלח ומביא קרבן ונאכל, על ספיקו לא מצי מגלח	תירוץ רבא
	ההיא רבי יהודה משום ר"ט היא; דתניא, ר' יהודה משום ר"ט אומר: אין אחד מהם נזיר, לפי שלא ניתנה נזירות אלא להפלאה.	תירוץ רב אשי

קושי 1 נגד רבא: א"ל רב הונא בר יהודה לרבא: אמר הריני נזיר עולם, מאי?

תירוץ: א"ל: נזיר עולם נמי ספיקו חמור מודאי, דאילו ודאי הכביד שערן, מיקל בתער ומביא שלש בהמות, ואילו ספיקו לא.

קושי 2 נגד רבא: אמר "הריני נזיר שמשון", מאי?

תירוץ: א"ל: נזיר שמשון לא תניא.

דחייא: א"ל: והאמר רב אדא בר אהבה, תניא: נזיר שמשון! א"ל: אי תניא תניא.

קושי נגד רב אשי: אמר: אי הכי, מאי איריא שנגנב או שאבד?

תירוץ: אלא להודיעך כחו דר' שמעון, דאף על גב דנגנב או שאבד, קסבר: מעייל איניש נפשיה לספיקו.

רבי יהודה אומר: סתם תרומה ביהודה כו'.

דברי המשך המשנה	דברי ר' יהודה במשנה	
<p>סתם חרמים ביהודה מותרין, ובגליל - אסורין, שאין אנשי הגליל מכירין את חרמי הכהנים</p>	<p>רבי יהודה אומר: סתם תרומה ביהודה אסורה, ובגליל - מותרת, שאין אנשי הגליל מכירין את תרומת הלשכה</p>	
<p>דיוק מדבריו: הא מכירין - מותרין, אלמא ספיקא לקולא!</p>	<p>דיוק בדבריו: הא מכירין - אסורין, אלמא ספיקא לחומרא</p>	<p>הסתירה</p>
<p>ר"א ברבי צדוק היא; חיזוק: דתניא, רבי יהודה אומר: סתם תרומה ביהודה אסורה, רבי אלעזר בר' צדוק אומר: סתם חרמים בגליל אסורין.</p>	<p>ר' יהודה</p>	<p>פתרון</p>